ชื่อวิทยานิพนธ์ บ

บทบาทพื้เศษของม้าในวรรณคดีไทย

ผู้เขียน

นายโสภณ ชูช่วย

สาขาวิชา

ภาษาไทย (สายวรรณคดี)

ปีการศึกษา

2535

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาบทบาทพิเศษของม้าในวรรณคดีไทย
โดยศึกษาถึง ประวัติความเป็นมา รูปร่างลักษณะ และอิทธิพลต่อวรรณกรรมและวิถีชีวิต
ในสังคมไทยควบคู่ไปด้วย ม้าในวรรณคดีที่นำมาศึกษาค้นคว้าในงานวิจัยนี้ เป็นม้าที่
ปรากฏชื่อและมีบทบาทพิเศษในวรรณคดีไทย ได้แก่ มาสีหมอก จากเรื่องขุ<u>นข้างขุนแผน</u>
ม้านิลมังกร จากเรื่อง<u>พระอภัยมณี</u> ม้าเช็กเธาว์ จากเรื่อง<u>สามก็ก</u> ม้ามณีกาก จาก
เรื่องสุ<u>ธนูคำฉันท์</u> ม้ากัณฐกะ จากเรื่อง<u>พระปฐมสมโพธิกถา</u> ม้านิลพาหุและม้า
อนันตสิงหาสน์ จากเรื่องรามเกียรติ์

ผลการศึกษาพบว่า ม้าในวรรณคดีไทยมี 2 จำพวก คือ ม้าที่สร้างขึ้นจาก
จินตนาการ และม้าที่มีลักษณะสมจริง ม้าเหล่านี้มีบทบาทพิเศษคือ สามารถแสดง
พฤติกรรมนอกเหนือจากหน้าที่ของม้าทั่ว ๆ ไป ได้แก่ เป็นม้าที่อยู่ในอำนาจของ
เวทมนต์กาถา ทำให้สามารถแสดงบทบาทพิเศษได้ ช่วยเจ้าของสู้รบกับศัตรูได้ แสนรู้
หยั่งรู้เหตุการณ์ด้วยญาณพิเศษได้ มีความรัก ความชื่อสัตย์ และความจงรักภักดีต่อ
เจ้าของ มีฤทธิ์และความสามารถพิเศษคือ เหาะ ดำดิน วิ่งเร็ว และวิ่งบนบกบนน้ำได้

นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบว่าม้าในวรรณคดีไทยมีอิทธิพลต่อวรรณกรรมและ วิถีชีวิตในสังคมไทยอีกด้วย Thesis Title The Special Roles of Horses in Thai Literature

Author Mr. Sopon Chuchuay

Major Program Thai (Literature)

Academic Year 1992

Abstract

This thesis aims to analyze the special roles of horses in Thai literature in terms of general accounts, characteristic features as well as influences on both literary works and ways of life in Thai society. The horses in this study are those whose names and special roles notably appearing in distinguished Thai literary works, including "Ma Simauk" ("Dark-gray Horse") in Khun Chang Khun Phaen, "Ma Nilmungkorn" ("Black Dragon Horse") in Phra Apaimanee, "Ma Shekthao" in Saam Kok (The Romance of Three Kingdoms) "Ma Maneekaka" ("Glazier's Diamond Horse") in Suthanu Khamchan, "Ma Kanthaka" ("Neck-ornament Horse") in Phra Pathomsomphothikatha ("Life of the Buddha"), "Ma Nilphahu" ("Black Horse") and "Ma Ananta Singhas" ("Everlasting Lion Horse") in Ramakien (Ramayana).

The findings reveal that horses in Thai literature fall into two categories: horses that were imaginatively characterized and those with realistic characters. Characterized to perform special roles superior to ordinary horses, these horses were made to be under magic spells, to possess magic

powers and capable of performing special tasks. The supernatural powers of these horses include the capabilities of fighting against enemies for their masters, being intelligent, possessing special senses in foreseeing the future, being caring, honest and very loyal to their masters. With magic powers, these horses could soar into the air, submerge underground, and move very swiftly from one place to another on land as well as on water.

Furthermore, the findings reveal that horses in Thai literature also have significant influences on literary works and ways of life in Thai society.